

nen, der er afgørende for, at narkomanen får det bedre i den schweiziske ordning. Det kan lige så vel være den psykosociale indsats.

I Det Konservative Folkeparti står vi sammen om denne holdning. Vi ønsker ikke noget forsøg. Det er at give op over for problemerne i forhold til hele vores narkopolitik, også i forhold til den enkelte narkoman. Der er kun én vej, og den hedder ordentlig behandling.

Partierne bag satspuljen har nu i en årrække opprioriteret indsatsen, og det har vi varmt støttet. For nogle år siden blev indsatsen for efterbehandling styrket, og igen i år er der afsat ekstra midler på området. Aldrig har der faktisk været satset så meget på behandling, som der bliver i dag. Takket være en fælles politisk indsats, bl.a. over satspuljemidlerne, er området blevet tilført flere og flere penge. Der bruges i dag godt tre gange så mange penge, som der brugtes for 7-8 år siden, og i dag er narkobehandlingen virkelig kommet på dagsordenen.

Staten bruger massivt flere penge, men det gør amterne altså også. Derfor synes jeg, at vi skal have tålmodighed og afvente resultaterne af denne massive indsats. Det gælder om at fastholde kursen. Og derfor afviser Det Konservative Folkeparti SF's beslutningsforslag.

Vi støtter heller ikke op om det kommissorium, som sundhedsministeren nu agter at sammensætte. Vi mener faktisk, som jeg også tidligere var inde på i dag, at der er institutioner nok, der kan behandle det her.

Jeg erkender, at regeringens narkofølgegruppe, som jeg selv er med i, ikke er noget ekspertpanel. Jeg er i hvert fald ikke ekspert, men jeg lytter til eksperter. Narkotikarådet, som er regeringens eget organ, mener jeg godt kunne varetage den opgave, som man nu skyder hen til andre. Jeg synes, at man burde påtage sig ansvaret selv.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Fru Birthe Skaarup som ordfører.

Birthe Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti har ikke ændret sin beslutning fra sidste gang, SF fremsatte sit forslag om at give lægeordineret heroin til hårdtbelastede narkomaner. Vi ser det som et symptom på manglende evne til at afvæne narkomaner.

Vi mener, det er et ulykkeligt skifte, såfremt man tillader statsbetalt narke til misbrugerne. Vi mener, at vi gør narkomanerne en bjørnetjeneste ved at tillade en sådan behandling, og at vi sam-

tidig menneskeligt lukker øjnene for nogle problemer, som vi mener skal løses på en helt anderledes måde. Vi bør gribe om nældens rod og ikke blot legalisere og acceptere, fordi vi får at vide, at gratis heroin kan løse kriminaliteten for stofmisbrugerne.

Metadonens introduktion i 1960'erne skete også med den hensigt at hjælpe de mest belastede stofmisbrugere, og nu er det faktisk den mest benyttede behandlingsform. Foretager vi nu samme behandling med udlevering af heroin som led i en ny behandlingsform, ja, så er vi overbevist om, at det vil lide samme skæbne. Udviklingen vil gå imod, at der sker en udvidelse af stofmisbrugere, som vil forlange gratis heroin.

Vi har for nylig hørt chefkriminalinspektør i København Per Larsen sige, citat: Nogle mener, at gevinsten er stor, men spørgsmålet er, om gevinsten er så stor, som nogle tror. Socialoverlæge Peter Ege siger, citat: Det vil ikke rokke ved stofmisbrugerens liv. Det her må være nogle mennesker, der ved, hvad de taler om.

Det, vi sikkert kan blive enige om, er, at indsatsen for at hjælpe narkomanerne ud af deres misbrug er forfejlet. Men vi synes, at vi må anlægge et helhedssyn. Vi kan anstændigvis ikke gøre misbrugere til statsnarkomaner for evigt. Narkomani skal som sagt helbredes. Vi har prøvet med forskellige behandlingsforløb, og de har ikke været gode nok.

Derfor er det ikke vejen at reparere på denne mislykkede narkotikapolitik at give statsheroin. Det skulle have været og bør være gennem en langt større satsning på afgiftning og sociale tiltag, på forebyggelse af diverse slags. Mange har talt om Minnesota-afvænningsmetoden, langsigtede strategier, omlægning af behandlinger til flere døgnbehandlingssteder, social støtte og også skadestuer på gadeplan.

Når man hører forældre til narkomaner sige nøjagtig de samme ting, samtidig med at de beder om, at man aldrig giver gratis heroin, fordi de naturligvis vil bevare håbet om, at deres børn kan komme på ret køl igen, så må vi naturligvis lytte dertil. Der er ingen tvivl om, at stofmisbrug har medført mange ulykkelige skæbner, men vi vil i Dansk Folkeparti ikke give gratis heroin, fordi der er ført den forkerte politik over for misbrugerne. Som en avis forleden dag skrev, skulle man bruge langt flere kræfter på at gøre fængslerne til stoffri områder, så disse ikke er udklækningsanstalter for misbrugere.